

ΤΟ ΟΝΕΙΔΙΟΣ

Νέον κίνδυνον διά τὴν υγίαν τῆς πόλεως σημαίνει ὁ ἀρχικτηνίατρος κ. Πιλάβιος διὰ ζοφεῶς ἐκθέσεώς του πρὸς τὴν ἀστυνομίαν. Τὸν ἐκ τῶν δημοτικῶν σφαγείων. Οἰκτρά εἰς λειτουργίαν καὶ βρῶμαι καὶ εἰς ἐστίαν μεγάλων συνεισπειῶν ἢ κατὰστασὶς τῶν.

Τὸ εἶπομεν καὶ ἄλλοις. Τὸ εἶπεν ἄλλος τε, καὶ ὁλος ὁ κόσμος, ἐπίσημος καὶ ἀνεπίσημος. Τὸ ἐπαναλαμβάνομεν καὶ τώρα: Αἱ Ἀθηναὶ δὲν ἡμποροῦν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὀνομασθοῦν πόλις πολιτισμένη καὶ ἀσφαλιζουσα κὰν τὴν υγίαν τῶν κατοίκων τῆς, ἐφ' ὅσον ἔχει ἀδιά τὰ λεγόμενα σφαγεία, ὅπου σφάζονται τὸ χιλιοστὸν τῶν σφαγίων, εἰς δεκάδα καὶ εἰκοσάδα βρωμερῶν κατὰ ὁδοὺς καὶ συνοικίας χαοσάπικων, ὅπου σφάζονται τὰ ἄλλα ἐννεακόσια ἐνεργήκοντα ἐν' α'.

Τὸ ζήτημα τῶν σφαγείων πρέπει, ἐπὶ τέλους, νὰ λυθῇ. Εἶνε τὸ ὄνειδος τοῦ λεγομένου πολιτισμοῦ τῆς πρωτευούσης καὶ ὁ ἀπειλητικώτερος πάντοτε κίνδυνος κατ' αὐτῆς.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΡΟ 34 ΕΤΩΝ

Τῇ 26 Ἀπριλίου 1879. — Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου: Οἱ ἀγγλικοὶ «Καιροὶ» δημοσιεύουν ἐν τῷ σημερινῷ αὐτῶν φύλλῳ τηλεγράφημα ἀγγέλλον, ὅτι συνεπείρ τῆς σταθερᾶς ἀντιστάσεως τῶν Δυνάμεων Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας καὶ τῶν συμβουλῶν τῆς Γερμανίας, ἡ Ρωσία ἐγκατέλειπε τὴν παράστασιν τῆς κατοχῆς τῆς Ρωμανίας πέραν τῆς 3ης Αὐγούστου ἐ. ε'.

— Ὁ νέος ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας πρίγκηψ Βάττεμπεργ ἀπέρχεται εἰς Λιβαδίαν παρὰ τῷ αὐτοκράτορι τῆς Ρωσίας.

— Ὁ ἐκ Γουμένιτζας τῆς Μακεδονίας κ. Ἰωάννης Ἀλῆος τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς δοὺς τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς οἰκείας σχολῆς ἤξιωθη τοῦ διδακτορικοῦ πτυχίου μετὰ βαθμοῦ λίαν καλῶς.

— Ἐν Πειραιεὶ ἐγένοντο οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Κυνουρίας κ. Ἰωάννου Δ. Ἀσημακοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Κατίνας Α. Καρέλη. Παράνυμφος ἦν ὁ κ. Ι. Δ. Βουλᾶς.

— Ἀρίκετο ἐκ Θεσσαλονικῆς ἡ κ. Ἄννα Ταυριλάκη, ἀδελφὴ τοῦ κ. Παΐκου, κατευθυνομένη εἰς Τεργέστην δι' οἰκογενειακὰς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργῶν κ. Δ. Γρίβαν ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιάρχων.

— Διωρίσθη γραμματεὺς πρώτης τάξεως ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν ὁ Δ. Καρασπύρος καὶ ἄλλοτε εὐδοκίμως ὑπηρετήσας ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

— Οὐχὶ γραμματεὺς ἦν ὁ παρατηθεὶς κ. Λαμπρίδης, ἀλλὰ τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΝΕΟΙ!

Διμοδεταί, φλοτὰν, τὰ ὠραιότερα σχέδια

ΣΤΟΥ ΣΑΡΑΛΛΗ ΚΑΙ ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ 45 Β

(30 ἡμέρας) θεῖον πρὸς ἀκαταμάχητον ἀπολογόν. — ὁ μὲτρον τοῦ ἐμβαδίου τοῦ δωματίου ἐν ᾧ διεκινεργήται ἡ ἀπολύμανσις) εἶτε δι' αἰμάτων φορημολύης».

ΑΝΕΚΔΟΤΑ
ΤΟΥ ΜΟΡΓΚΑΝ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ Ἀμερικανικὰ περιοδικὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου εἰς τὴν Ρώμην τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐκατομυριούχου Μόργκαν ἀφιερωοῦσι στήλας καὶ σελίδας ὁλοκλήρους διὰ τὰ διάφορα ἀνέκδοτα τοῦ βίου του.

Ἀναμφιβόλως ὅμως μεταξὺ ὧν τῶν ἀνεκδότων τὸ χαριέστερον εἶναι τὸ κατωτέρω:

Κάποτε ἀδαμαντοπώλης τις ἔστειλε πρὸς τὸν Μόργκαν μέγαν μαργαρίτην, τὸν ὅποιον προσέφερεν ἀντὶ 5 χιλιάδων δολλαρίων. Ὁ Μόργκαν ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κυτίου τὸν μαργαρίτην, καὶ ἀφοῦ ἐπεύρετο δι' αὐτὸν ὅτι τὸν σπανίον, ἐκράτησε τοῦτον καὶ ἔθηκεν ἐντὸς τοῦ κυτίου, δι' οὗ τῷ ἀπεστάλῃ ὁ μαργαρίτης τὸς ἐκ 5 χιλ. δολλαρίων.

Ἐπιστρέφων τὸ κυτίον πρὸς τὸν ἀδαμαντοπώλην ἔπεμψε συγχρόνως καὶ δευτέρον τὸς ἐκ 4000 δολλαρίων μετὰ ἐπιστολὴν, δι' ἧς τῷ ἔλεγεν ὅτι εἰς δέχεται τὴν τιμὴν τῶν 4 χιλ. δολλαρίων ὡς ἀντίτιμον τοῦ μαργαρίτου ἔπειτα νὰ ἀποστείλῃ τὸ κυτίον ὅπως ἔχει, χωρὶς νὰ τὸ ἀποσφραγίσῃ, ἄλλως τὸν παρεκάλει νὰ κρατήσῃ τὸ κυτίον καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ τὸς ἐκ.

Ὁ ἀδαμαντοπώλης ἐν πεποιθήσει ὅτι ἐντὸς τοῦ κυτίου περιεῖχεται ὁ μαργαρίτης, ἔκρινε συμφερότερον νὰ κρατήσῃ τὸ τὸς ἐκ τῶν 4000 δολλαρίων καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κυτίον.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ ἀδαμαντοπώλης συννητήθη μετὰ τοῦ Μόργκαν, πρὸς τὸν ὅποιον κατὰ τὴν συνήθη ἐμπορικὴν συνήθειαν, εἶπεν δι' ἐξημιώθη ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ μαργαρίτου.

Καὶ ὁ Μόργκαν, ἀφοῦ τὸν ἀφῆκε καὶ εἶπεν ἀρκετὰ, τοῦ λέγει:

— Φίλε μου, εἰς ἐξημιόσω διατὶ δὲν ἐκράτηες τὸ κυτίον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶχον θέσει τὸς ἐκ 5 χιλ. δολλαρίων, δηλαδὴ τὴν τιμὴν, ἢ ὅποια δὲν σὲ ἐξημιόσω;

Ὁ ἀδαμαντοπώλης ἐννοήσας τὸ πάθημά του καὶ κινῶν τὴν κεφαλὴν του μελαγχολικῶς προσέθεσε:

— «Τώρα ἐννοῶ πῶς ἔκαμες τὰ ἐκατομυριά σου...».

— Πῶς κατεῖχον μετὰ καλὴν πεποιθήσει τὴν θέσιν. Πληρῶς φορεῖται ἐν τῷ ὅτι ἐκατομυριά σου...».

ἡμποῦν εἶδε τὰ γέλαμα εἰς τοὺς ἀναγνώσοι θέλουσι νὰ ζήσουν τοῦ ἐκατόν εἰς:

1) Μένε ὅσον ἴδυνασαι περισσότερον εἰς τὸ ὑπαιθρον.

2) Κοιμοῦ ἐνωρίς καὶ ἐξύπνα ἐνωρίς.

3) Μὴ διαθέτης διὰ τὸν ὕπνον σου περισσοτέρας τῶν 7 1)2 ὥρων καὶ ὀλιγοτέρας τῶν 6. Ὁ κοιτῶν σου νὰ εἶνε σκοτεινὸς καὶ νὰ ἔχῃς ἀνοικτὰ τὰ παράθυρα.

4). Ἐσο μέτριος εἰς τέειον καὶ καφέν. Ἀπόφυγε τελείως τὸν καπνὸν καὶ τὰ οἶνοπνεύματα.

5). Τρῶγε κρέας μόνον ἅπαξ τῆς ἡμέρας.

6). Λάμβανε καθημερινῶς λουτρὸν ὅσον δύνασαι θερμὸν.

7). Ἐνδύου μετ' ὀρεξίματα ἀπὸ τραχὺ ὕφασμα.

8) Μίαν ἡμέραν τῆς εβδομάδος ἀναπαύου· μήτε γράφε, μήτε ἀναγίνωσκε κατ' αὐτήν.

9). Ἀπόφυγε οἰανδήποτε ἐξαγιν πάθους καὶ οἰανδήποτε ὑπερβασιν πνευματικῆς ἐργασίας.

10) Νυμφεύθη· οἱ χῆροι καὶ αἱ χῆραι πρέπει νὰ νυμφεύονται ἐκ νέου ἁμέως.

11) Ἀπόφυγε πολὺ θερμὰ δωμάτια καὶ ἰδίως ὅταν ταῦτα θερμαίνονται δι' αἴθρην.

12) Ἵνα διατηρήσῃς τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν ὁργάνων ἐκείνων, τὰ ὅποια ἐξασθενίζουσι σὺν τῇ ἡλικίᾳ, τρῶγε τὰ ἀντιστοιχὰ ὄργανα τῶν ζώων.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΜΕΡΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26 Ἀπριλίου. (Τηλεγραφικῶς). — Ἀπὸ τίνος λειτουργεῖ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διοικητηρίου τμήμα τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐπιφορτισμένον νὰ καταρτίσῃ καὶ στατιστικὴν πάντων τῶν σχολείων τῆς πόλεως μας, τῶν περιχώρων ὡς καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καταληφθέντων μερῶν. Διευθυντὴς τοῦ τμήματος τοῦτου διωρίσθη ὁ διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου τῆς πόλεως μας κ. Δ. Χαρδαλιάς, ἔχων ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τρεῖς ὑπάλληλους, τρεῖς δὲ ἐπιθεωρητὰ ἀποσταλέντες ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀφίχθησαν ἐνταῦθα, προετοιμαζόμενοι δὲ νὰ καταρτίσουν λεπτομερεῖς καὶ ἀκριβεῖς ἐκθέσεις περὶ πάντων τῶν σχολείων τῶν καταληφθέντων μερῶν. Αἱ ἐκθέσεις αὗται μετὰ τὸν καταρτισμὸν των θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

ἡλπίς ἔχει ὁ κ. Βλαβιανός, εἰς τὴν ἡμερησίαν ἐκ μέσους τῆς κοινῆς γλώσσης, διότι οἱ ἀπεργοὶ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ σεβασμῷ πρὸς τοὺς νόμους οὐδόλλως διασαλεύοντες τὴν τάξιν, οὐδὲ προκαλοῦντες συγκεντρώσεις ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἢ ταραχὰς, θὰ διεξάγῃ τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς ἑταιρείας ἐν τῇ πεποιθήσει δι' αὐτὴν θέλει ἀνιχνωροῦσι τὸ δίκαιον τῶν αἰτημάτων των.

Ἦνεν δὲ ἰοιαῦτα—προσέδθηκεν ὁ κ. Βλαβιανός—τὰ αἰτήματά μας ὥστε καὶ αὐτοὶ ὁ κ. Ρέπουλης ἀνεγ' ὡρίεσθαι εἶνε δίκαια καὶ εὐλόγα. Ὁ κ. Βλαβιανός ἐδήλωσεν δι' εἰς τὴν κήρυξιν τῆς ἀπεργίας πάντες συνεφ' ἡσυχίαν.

ΤΙ ΛΕΓΟΥΝ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Πολλοὶ ἐξ ἄλλου τῶν ἀπεργῶν, οὗς ἠρωτήσαμεν μᾶς εἶπον ὅτι ἀπῆργησαν διότι διὰ τῶν ἔρων, οὗς ἐπιβάλλει ἡ ἐταιρεία πρὸς τοὺς ὑπάλληλους, εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐπάρκεια αὐτῶν καὶ ἡ ἀκίνητος συγκοινωνία διὰ τῶν τράμ καὶ στατὰι προβληματικὴ. Ἡμεῖς ἀνεθέσαμεν—εἶπον τινὲς—εἰς ἐπιτροπὰς, αἵτινες ἀνέλαβον τὴν διεκπεραίωσιν τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐταιρείας θέλει συμφωνήσῃ εἰς τὰ δίκαια αἰτήματά μας.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ

Καὶ ταῦτα λέγουσιν οἱ ἀπεργοί. Ἐπάρκει ὅμως ἡ ἐλπίς ὅτι καὶ ἡ ἑταιρεία θέλει συμφωνήσῃ εἰς τὰ κυρίως σημεῖα τῶν αἰτημάτων τῶν ἀπεργῶν, κατ' ὅσον φαίνονται πράγματι εὐλόγα καὶ θέλει δοθῇ οὕτω ταχυτάτη λύσις τῇ ἀπεργίᾳ. Ἄλλως τε ὁ τροχοδρομικὸς ὑπάλληλος δὲν εἶναι ἰδιάλλακτος, ἀλλὰ τούναντιον δέχονται τὴν συζήτησιν τῶν αἰτημάτων. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀπεργοὶ τηροῦν ἀξίει πᾶσι στάσιν εἰς οὐδὲν ἐκτροπὸν προάγει, διὰ τὸ ὅποιον ἐξεδηλώθη καὶ ἡ κοινὴ συμπάθεια πρὸς αὐτοὺς. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως δι' ὅσον εἶνε δύνατον παρὰ νὰ ἀναγνωρισθῶσι τὰ δίκαια αἰτήματα, ὧν τὰ πλεῖστα ὁμολογούμενα δὲν ἀφορῶσι εἰς ἀτομικὰ ἀλλ' καὶ διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἐκτέλεσιν τῆς συγκοινωνίας, πρὸς ἀποφυγὴν δυσχημάτων.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, καλέσας σήμερον τὴν πρῶταν τῶν δημοσιογράφων, ἀνεκοίνωσεν αὐτοῖς ποῦ ἀκριβῶς εἶνε τὰ αἰτήματα τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν ἑταιρείαν καὶ τὸ ἑπομένον καὶ ποῦ ἐφ' ἐνὸς ἐκάστου τούτων εἶνε ἡ ἀπάντησις τῆς ἑταιρείας.

ΠΡΟ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΝΑΟΥΣΗΣ ΠΡΟΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Ἀπριλίου. (Τηλεγραφικῶς). — Ἰοτικός πρὸς πολογισμὸς τοῦ Βερροῖας καὶ Ναούσης τοῦ 11913 ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ Διοικητηρίου. Τοῦ μὲν Δήμου Βερροῖας ὑπολογίζονται εἰς δρχμας 86 καὶ τὰ ἐξόδα εἰς δρ. 40,200 δὲ Δήμου Ναούσης: τὰ ἐσοδα 16,687 καὶ τὰ ἐξόδα εἰς δρ. 16.

Εἰς τοὺς προϋπαγεὺς τούτους, εἰτινες κατηρτίσθη τῇ βάσει τοῦ δημοτικῶν φορολογιστήματος τοῦ καταλυθέντος καθὼς, προβλέπεται καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν εἰς ἐπιδιορθώσεων καὶ ὁδῶν, ἡ ἀποπεράτωσις ἐν Ναούσῃ σφαγείου, ἡ βελτίωσις φωτισμοῦ καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῶν κατεστραμμένων.

— Φαντασθῆτε ὅμως νὰ ἀπεκλεισθῇ τὴν Εὐρώπης τὴν περίστασιν αὐτήν. — Καὶ μάλιστα κατ' ἡν στιγμὴν ἀναμένεται ἡ ἀφασίς τῆς Πρεσβευτικῆς ἡσὶ ὁροὶ τῆς εἰρήνης. — Τί θὰ ἐγίνετο εἰς τὸν μακαρίον αὐτὸν τόπον; — Τὸ ζήτημα τῶν φροντιστηριακῶν τελῶν παραμένει εἰς αὐτὴν ἐκκρεμῆς. — Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ φησὶται σχολιάζον καὶ συζητοῦν. — Μετὰ βᾶσιν... τίποτε. — Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀσφαλτοστρώσιν τοῦ παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν τμήματος τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐξακολουθοῦν. — Φαίνεται ὅμως ὅτι παρ' ἀληθινὴν φασαρίαν ὑπὸ τεχνικὴν ἐποπὴν καὶ φιλοκαλίαν θὰ εἶναι ὅχι τόσον ἐπιτυχὲς πρᾶγμα. — Τούλῳστον οἱ «εἰδικαί» αὐτὸ λέγουσιν. — Τὰ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα ἐξακολουθοῦν τὸν κατὰ τους. — Χθὲς ἕνα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας κατεθρομμάτισε τὰ τζαμὰ ἐνός τράμ. — Μὰ ἐπὶ τέλους πρέπει νὰ ληφθῇ καὶ ἐν μέτρον διὰ τοὺς κ. αὐτοὺς σωφείρ. — Διότι ἐπὶ βιάζονται ἔχει καλῶς, ἀλλ' ὅταν δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος λόγος διατὶ νὰ τρέχουν σὺν δαιμονισμένοι ἀπειλοῦντες γῆν καὶ οὐρανόν; — Ἡ Βουλὴ εἶπε ἄρκετους ἐπισκέπτας.

...καὶ παρρησιασθέντες τὴν ἀφελουσίαν
νὰ πράξωσιν ἐάν αἰσθημάτων δι-
καιολογίας ἐμφωρῶνται, ἐάν ἀπὸ
πνεύματος φιλοδικαίου ἀγωνταί,
ὄντως.

Εἰς καὶ μόνος ὑπάρχει μεταξὺ
τῶν Συμμάχων ὁ προκαλῶν. Εἰς
καὶ μόνος εἶνε ὁ ἐξαπφάλισκας τὸ
ἑαυτοῦ, ὁ κερδίσκας καὶ πολλὰ
πλεῖονα τῶν ἐκείνου καὶ ἐπιμόνως,
ἐντοῦτοις, ἀξίων ν' ἀφαιρέσῃ καὶ
ἀπὸ τῶν ἄλλων ὅσα δυνατὴν περι-
σσότερα ἐκ τῶν ἰδικῶν τῶν. Εἰς
καὶ μόνος εἶνε ὁ ταραξίας, ὁ ἀ-
σκουμπωθεὶς διὰ κυγῶν καὶ μὲ
τὸ ὄπλον προτεταμένον ζήτων νέας
δικαιώματα.

Ἐκεῖ ὀφείλουσι νὰ στραφῶσιν αἱ
Δυνάμεις. Ἐκεῖ ὀφείλουσι ν' ἀ-
πευθύνωσι τὰς συμβουλίας τῶν. Ἐ-
κεῖ ὀφείλουσι ν' ἀσκήσωσι μετὰ
πάσης αὐστηρότητος τὴν ἐπιθυμίαν
τῶν.

Εἰς τοὺς ἄλλους τί θὰ εἶχον νὰ
συστήσωσι; Νὰ φύγωσιν ἀπὸ ὅσα
κατέλαβον, ἀπὸ ὅσα κατέχουν, νὰ

γνωστοὶ καὶ ἑλληνικὴ
ἐκυθέρωνται, τὸ ἑλ-
ληνικὸν
Στάσιμα θὰ ἦδεν ὑποχω-
ρήσωσιν».

Εἰς τοσοῦτον ἀρεῖνα ἀδύ-
νατον νὰ ἐξεχθῇ καὶ τῶν
Δυνάμεων, ὅπως δὲ ἂν βλέ-
πωμεν αὐτὰς ἐν πτὶ ἰδικίας
περὶ ἡμῶν σκοπεῖν.

Τὴν εἰρήνην δὲ ἡμεῖς, ὡς
αἱ Δυνάμεις, ποῦ καὶ τὰς
προθέσεις πάντοτε κρανεῖς ἀ-
πέαντι τῶν Συμμάχων, ὡς
ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ἀσ. ἔχοντες,
ἀλλὰ καὶ μὴ στέρε ν' ἀδικη-
θῶμεν μέχρις ὁλοῦς ἀπογυ-
μνώσεως ἡμῶν, ἐνομεν, τὰς
συστάσεις καὶ τὴν ἑλπίαν καὶ τὰς
ἀπρόσφορα μέτρας τῆς Εὐρώ-
πης νὰ στραφῶσι νὰ περιορι-
σθῶσιν ἐκεῖ, ὁποῦ φωνῆς ὑπ-
άρχει ἡ πρόθεσις πλεονεκτη-
κῆς ἀρπαγῆς τῶν τῶν τῆς κοι-
νῆς Νίκης καὶ δικαιο-
ματιῶν.

Εἰς τὴν καλῆς
νικῶν καὶ ἡπειρω-
νικῶν Φιλοφίλων
Μῆσα εἰς τὸ τεχνικὸν φῶς, τὸ ὁποῖον
σκέπτεται τὰς ἐργοελεστίας τῆς μεγάλης θε-
τῆς Τέχνης, ἀνεμνήσθη τὰς δὲ καὶ τὰς
παλαιὰς, πάντοτε ὅμως, καὶ ἐν τῇ
συνέσει ἡμέρας τῆς τιμημένης δεκαετίας.

Πρόσωπα καὶ πράγματα ποῦ ὑπεδοῦ-
σαν ἐπὶ ἡμέρας τὸ βλέμμα καὶ τὴν ψυχὴν
μου ἐκεῖ ἐπάνω, εἶδα νὰ ζωντανεύουν με-
τὰ τοσοῦτον μόλβου τῆς καλῆς τεχνίσεως.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος μετὰ τὸ σφοδρὸν καὶ
φιλοπαίμον ἐκεῖνο ὕψος τοῦ, τὸ ὁποῖον
εἶχε διαμορφώσει ἀπὸ τὸν χρόνον τοῦ θού-
λου γάμου Του, ὅπως μαρτυροῦν οἱ ἐλε-
γες του, καθήκει γὰρ ἡμεῖς εἰς τὴν πολιότητα
του, σκορπῶντας ἀπὸ τὰ μάτια τὴν ἀγα-
σίαν καὶ ἀφήνοντες τὰ χεῖρα νὰ καίπαιον
νὰ ἐκκουραστοῦν εἰς τὸ δάφνιον ἀκοιμη-
σίου.

Μία εἰκὼν τῆς βασιλείας "Οἷος ἀπῆλ-
νὰ διακριθῇ διὰ τὴν χριστιανικὴν καλωσύνη
τῆς Πικραμένης.

Μία τελευταία εἰκὼν τοῦ Βασιλέως Κων-
σταντίνου, ἡ ὁποία δεικνύει φωτισμένον ὄ-
λον τὸ πάμφωτον ξανθὸν κρατὶον, εἶνα ἀ-
ριστοτέλεσμα ἐκτελέσεως γραμμῆς, χαρα-
κτῆρος, διαθέσεως. Τρία ἄλλα σκίττα τοῦ
Βασιλέως τοῦ ἔχουν κλέψει τρεῖς ὁλο-
κῆς του σιγῆς. Εἰς τὰς 5 "Ιανουαρίου ἔ-
γενε ἡ ὀνομαστὴ "ναυμαχία" ὁ Σιγατῆς
λαμβάνει τὸ τηλεγράφημα τῆς νίκης καὶ τὸ
πονηρὸ χαρτὶ τοῦ κλέπτει τὴν σιγὴν τῆς
μεγαλοπρεποῦς ἀγαλλιάσεως. Παρέκει ὁ Βα-
σιλεὺς σκυμμένος σκέπτεται. Καὶ τί ἄλλα ἰ-
μνει; Καὶ τίς τὸ κάμνει ὅπως Αὐτοῦ; Τὸ
ἐνστανατὲς σκαρὸν τοῦ ἔλπει καὶ τὴν
προσφιλῇ Του αὐτὴν οἶσιν.

"Οἷος τῆς Βασιλείας; Οἰκογενεῖας ἀ-
νέει τι τέλειον ἀποθηκῆς ἐκτελέσεως.
Τὸ γράμμα τῆς νίκης, ἡ σιγὴ τῆς νίκης,
ὁ τόπος, ἡ διάθεσις, ἡ σκέψις, ἡ οὐσία,
ἡ σιγὴ τῆς νίκης, δύναται πᾶν νὰ κινήθῃ
διὰ τὴν μείνη ἀμετάβλητος ἀπὸ τὸν χρόνον.
Μία χρονικὴ περιόδος τῶν σταματῶν ἀπο-
νικά καὶ μένει καὶ δὲ μὲν πάντοτε ζωντανὴ
ἀνίκητος.

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἑλέους, ἡ νοσοκόμος καὶ
ὁ πατήρ τοῦ οἰκτιροῦ, ὁ ἀξιομακρὸς ἐ-
ρίσκοντο καὶ αὐτοὶ ἐν σταθμὸν ζωῆς θα-
ρεῖτον καὶ ποθητῆς ὁ πατὴρ θὰ βίβη
πάντοτε τῆς ἀδελφῶν τοῦ Σιαυροῦ καὶ τοῦ
Ξίφους ὁ αἰχμάλωτος δὲν θὰ δύνηθῃ νὰ
νὰ διαφύσῃ τὴν κατασχόνην του. Ἀλλὰ
καὶ αὐτὴ ἐξαγνίζεται.

Ἡ Παναγομένη τοῦ νέου Παρθενίου
ἀφῆκε πολλὸν τόπον καὶ δι' αὐτὸν ἔχει τὴν
θέσιν του. Ἡ τέχνη εἶνε ζωὴ καὶ δὲν γιν-
εταί πατρίδα. Ἰσως καὶ, ἀπὸ τὴν εἰκόνα αὐ-
τοῦ, ποῦ μαρτυρεῖ τὴν θέσιν τοῦ ἡττημένου
τὴν ψυχὴν του ποῦ ἀνυπεράβλητα ξεβγαίνει ἀπὸ
τὰ μάτια καὶ τὴν σιγὴν του, παραδειγ-
ματὶς ὁ υἱὸς του, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ πλεονε-
κτεῖν ποῦ τὸν ἐξήγγισεν εἰς τὴν Κολυμ-
θραν τοῦ Σιλῶν, τὴν Τέχνην του, γιν-
εταί αὐτὰς γραμμὰς αὐρίου εἰς τὸ πλεονε-
κτεῖν ἐκεῖνον, ὅστις τὴν ὥρα σηκώνει τὰς ὀφ-
θαλμοὺς καὶ τεντώνει τὸν λαιμὸν διὰ τὴν νύκτα
ἐντυχίαν, ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς ὑποτα-
ξῆς ἀφῆκε αὐρίου ἢ λύπης.

Ἡ ἐκδοσις τῆς κυρίας Καραβία ποῦ
νὰ φρονιματίζῃ καὶ θοῦς ἡμποροῦν μὲν
νὰ διαμείνωσι εἰς τὴν ἰδίαν τὴν νεοελληνικὴν
μεγαλίαν, τὸ ὁποῖον προσπαθοῦν νὰ ἐ-
κποῦν τὰς μερικὰς κερδοφόρους ἐργασίας,

...ἐξήγαγε τὸν Πηλίου ἐπαινον ἐπάνω του
τὴν προσηγορίαν τὸ δένδρον του— τὰ δάση
τοῦ δὲν ἔχον ἄλλο παρὰ νὰ δέχονται τὰ
περιπλοκῆ μετὰ τὴν ἀφύπνισιν πούλι καὶ
τὰ χωρία του ν' ἀνοίγουν τῆς πόρτες των εἰς
τοὺς χωρικοὺς διὰ νὰ ἐβγουν εἰς τοὺς ἀγρούς
καὶ τὰ ἀμπελῖα. Διευρύνοντες εἰς τὰς ὑποτα-
ξῆς τοῦ βουνοῦ μετὰ τὰ 24 χωρία καὶ νήσεις ἅπαντα
μύλλου γραφικότητος οἱ δρόμοι ἐφάνησαν εὐ-
κρινῶς, διὰ τὴν ἐξεκαθαρίσθη ὁ ὁρίζων ἀσπρο-
πλάγην, φειδωλοὶ πρὸς εἰκονολογίαν ἀνάβαν,
φέρουν ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν οὐρανὸν ὅπως
ἐγράψαν ὁ ποιητής.

Τὸ πλοῖον αὖτις σκίζει τὰ νερά—τὰ φαν-
τα ἐξορῶσαν πλέον—διὰ νὰ μᾶς φέρῃ εἰς τὴν
στρατοκρατομένην Θεσσαλονίκην ὁ ἥλιος ἀ-
κίζει τὸν δρόμον του καὶ μεγαλοπρεπῆς, ὁλο-
κρῶς ἀναφαίνεται ἀπὸ μίαν τοῦ βουνοῦ κορυ-
φὴν καὶ φωτίζει τὸ ὅλον του καὶ ἀσημένει τὸν
Παγασητικόν. Εἰς τὴν ἐμφάνισιν του θριαμ-
βεῖται τὸ κάλλος τῆς φύσεως. Τὸ Πηλίου λού-
ζεται εἰς ἐκτυφλωτικὰ χρώματα ὁ Βόλος, τε-
λευταῖος, μανθάνει, οἱ ἐφάνη ὁ ἥλιος εἰς τὴν
ἀνατολὴν καὶ οἱ ἐργάται, πρῶτοι, τρέχουν, χω-
ρίζονται νὰ θανατώσιν ὅ, τι ἐκτυλίσσει-
ται γύρω τους, κοιμῶνται δὲ ἐκεῖνον, ποῦ ἦ-
σαν εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῶν καὶ νὰ αἰ-
σθανθοῦν τὴν Ἀνατολὴν μίαν ἐξαισίαν ἐσπίνης
ἡμέρας.

Ἀπ᾽ ἐκεῖ νὰ εὐρεθῶμεν πρὸ τοῦ Πηλίου
πρῶτῃ, ἐνίκησamen οἱ ὀλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς τα-
ξιδεύοντας, κάθε σκέψιν καὶ κάθε κόπον καὶ
ἀντὶ τὰ μάτια κλειστά ν' ἀφίγουν τὴν ψυχὴν νὰ
ταπεινοῦται, δίδονικα τῆς ἔδωκαν εὐκαιρίαν νὰ
παρακολουθῇ τὴν χαρὰν τοῦ συμπατρός.

Τὸ πλοῖον ἐπλεονέκτησε καὶ ἐπὶ ὥρας ἐ-
παρουσιάζοντο ἀριστέρες μὲς βυθισμένα εἰς με-
γαλοπρεπὴ γαλήνην τὰ 24 χωρία, διαμάντια
καρφωμένα ἐπάνω εἰς ἀσφαίρον!

(Εἰς τὸ πέλμας) Α. Μ.

— Μία γυναῖκα ὥρα καὶ ἐνάρτετος, ὅσον
πτωχὴ καὶ ἂν εἶνε, ἀξίζει πάντοτε ἕνα θησαυρὸν.
Σερβάντες

...μετὰ τὸν εὐγενέστερον καὶ λεπτότερον τῶν ἐρ-
ωτων τὴν Λαϊκὴν Φέρλαντ, χωρὶς ἐκείνη νὰ
τὸν ἐννοήσῃ ἀρχῇ, καὶ εὐρεθόντος, ὡσεὶ
ἀπὸ Θεοῦ τιμωροῦ τῆς παρασκευασθείσης ἀνάν-
δρου ἀτιμίας, χωρὶς νὰ εἶναι ἐρατὸς, ἐνῶπιον τῆς
πραγματοῦς σκηνῆς, καθ' ἣν ἡ λαϊκὴ συλλη-
φθεῖσα δὴθεν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐξεβιάζετο νὰ ὑπο-
γράψῃ τὴν ἀτιμίαν τῆς καὶ νὰ χάσῃ τὸ τέκνον
τῆς, τὸ ὄνομα τῆς καὶ τὴν περιουσίαν τῆς πρὸ
παντὸς τὸ τέκνον τῆς, διὰ τὸ ὁποῖον ὁλοῦται
πραγμῶς, ἐνῶ ὁ μισαρκὸς Τσέρνοβιτς ὁ ἐραστὴς (!)
θεοῦται ἀπαθὲς τὴν σκηνὴν τῆς ἀτιμίας, τῆς
ὁπλῆς ὁ κύριος δράστης.

Ὁ μαρκήσιος δὲ Σεβινιέ, ἐξάλλος ὑπὸ τοῦ
ἐρωτὸς τοῦ πρὸς τὴν λαϊκὴν καὶ τῆς ἀτιμίας καὶ
ἀνάνδρου παγίδος, τῆς ἡ εὐγενῆ αὐτῆς ψυχῆς ἐπι-
πτε θύμα, εὐρίσκει τὴν στυγερὴν ἣν ἔμεινε μόνος
εἰς τὸ δωμάτιον ὁ ἀποτρόπαιος σύζυγος, εὐχερι-
στημένος ὅτι αὐτὴ ὑπόθεσις ἐτελείωσε, ὅρμα ἐξ ἐνός
ὕποψιου, τοῦ ἐμπήγῃ τὰ πορτοφόλια, ὅπου ἐκρύ-
πτετο τὸ χαρτὶ τῆς συζυγικῆς ἀτιμίας καὶ ὁρα-
πετεύει ἐκ τοῦ παραθύρου.

Αὐτὴ εἶνε ἡ κυρία ὑπόθεσις τοῦ δράματος,
τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς ὥραιότερας, ἐκτὸς τῆς χυρῆς
τραγικῆς ταύτης, συγκινητικῆς σκηνῆς, ἐκτυ-
λισσομένης ἀπλά-ἀπλά ὑπὸ τὴν ἰσορροπία τῶν
ἀπαραμύλων σκηνογραφικῶν τῆς Σταμπὺλ καὶ
τὴν ἡδονικὴν θωπεῖαν τῶν καλλωνῶν τοῦ Βο-
σπόρου.

Δὲν ἔχει περιπλοκὰς δυσνοήτους τὸ δράμα. Δὲν
ἔχει φιλοσοφίαν ἀπρόσιτον. Δὲν ἀφίνει κανὲν. Δὲν
ἔχει διαλόγους κουραστικούς. Ἐκτυλίσσεται ραγ-
δαίως μετὰ μίαν ἀλλήλουσαν γεγονότων φυσικῶν
τάτην καὶ προκαλεῖ ἀδιάσπαστον τὴν προσοχὴν
τοῦ θεατοῦ. Ὑπάρχουν μάλιστα στιγμαί, τὰς ὁ-
ποίας εἴχομεν, ἀληθῶς, καὶ τὸν νὰ ἴδωμεν εἰς
τὸ δράμα. Στιγμαί, καθ' ὅς βλέπετε τὸ ἀκροατή-
ριον νὰ συμπάσῃ μετὰ τοῦ θύματος ἐνδοκρυ-
σχεδὸν καὶ ἀκούετε τοὺς ψιθυρισμοὺς τῆς ἀγω-
νίας του, ὅταν τυραννῆται, οὐμώζουσα ἡ λαϊκὴ
καὶ δὲ Σεβινιέ, ὁ πρῶτος εἰς τὴν τραγικὴν
σκηνὴν ἀπὸ τῆς κρύπτῃς του, δὲν σπεύδει ὡς ἡ-
θελεν ἀμέσως δὲ θεατῆς, νὰ τὴν σώσῃ.

Τὴν αὐτὴν ἀγωνίαν βλέπετε εἰς τὸ ἀκροατή-
ριον, ὅταν ὁ μαρκήσιος θέλῃ ν' ἀποκαλύψῃ εἰς
τὴν λαϊκὴν, τὴν νὰ μίζουσιν φονεὰ τοῦ συζύγου

τὸν τῆς πραγματοποιήσεως τοιαύτης
Βουλγαρικῆς ἀξιώσεως, εἶναι προορα-
νὲς, οἱ εἰσπίπτει ἡ πρότασις καὶ ἐπα-
ναλαβάνεται ἡ περὶ Θεσσαλονίκης
καὶ Θάσου καὶ Σαμοθράκης ἀξίωσις,
μόνον διὰ νὰ μὴ φύγῃ ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ
πρέπει νὰ φύγῃ ἡ Βουλγαρία. Ἡ δ-
ποία ζητεῖ νὰ κρατήσῃ ἅλ' ἑλληνικὰ
σημεῖα ἐπικαιρότερα, προσφέρουσα
τάχα εἰς ἀντάλλαγμα τὴν υποχώρησιν
τῆς εἰς τὸ ζήτημα τῆς Θεσσαλονίκης.

Αὐτὰ εἶναι τὰ γυμνωθέντα πλέον
σχέδια. Τὰ ὁποῖα ὅμως παρὰ τὴν Ἀύ-
στριακὴν ἐπιθυμίαν, ἐλπίζομεν νὰ μὴ
πραγματοποιηθῶσι.

ΑΝ ΕΓΙΝΕΤΟ ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ
Δύο ληστεῖται εἰς μίαν νύκτα. Τρεῖς
ἀγνωστοὶ εἰς τὴν μίαν καὶ περ' ἐξ μαχαί-
ριος κατὰ τοῦ μεταβαίνοντος εἰς τὴν οἰ-
κίαν τοῦ οἰκογενειάρχου. Δύο ἀγνωστοὶ καὶ
προσωπιδόφοροι, εἰς τὴν ἄλλην καὶ ἄλλη
διὰ μαχαίρων ἐπίθεσις, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν
τὸ θύμα ἐσώθη χάρις εἰς τὸ σκότος. Οἱ
δεύτεροι ὑπῆρξαν θρασύτεροι τῶν πρώτων.
Διότι εἰσώρμησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
θύματος καὶ τοῦ ἐπατέθεσαν ὅταν τοὺς
ἀντελήφθη καὶ ἠθέλησεν ν' ἀμυνθῇ.

Δὲν ἔμπορουμεν ν' ἀδικήσωμεν τὴν ἀ-
στυνομίαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν χωροφυλάκων
εἶνε ἀνεπαρκὴς καὶ πρέπει ν' αὐξηθῇ. Δὲν
τὴν δικαιολογεῖ ὅμως ὅτι ὁλος ὁ κόσμος εὐ-
ρίσκεται διαρκῶς ὀπλισμένος καὶ ὑπάρχουν
πάντοτε προχειρότατα τὰ μέσα διὰ παντός
εἶδους ἐγκλημα. Διότι δὲν γίνονται καταδιώ-
ξεις τῆς ὀπλοφορίας. Ἀς τοιαύτη ἐγίνετο συ-
στηματικὴ καὶ διαρκὴς, θὰ εἶχεν ἔστω καὶ

(43) ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ (43) ΟΙ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΟΙ

ΥΠὸ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ (πατρὸς)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)
— Τούλάχιστον κατὰ τὴν ἐμὴν ταπει-
νοτάτην ἀντίληψιν.

— Ὅστε φρονεῖς, ὅτι ὁ γυναικάδελφός
μου δὲν μοῦ δίδει τὴν Καχόρην φοβούμενος
μήπως δι' αὐτῆς ἀποκτήσω τὴν ἐπιφοβὸν
βαρύντητα τὴν ἀναγκάσαν διὰ τὴν ἰσορρο-
πίαν;

— Ὁρισμένως. Ἀλλὰ, Μεγαλειότατε,
τί θύρβος εἶναι αὐτός;

Πράγματι παράδοξος ψιθυρισμὸς ἠκούετο
ἐρχόμενος ἐξωθεν.

— Θύρβος εἶπες; ποῦ τὸν φαντάζεσαι;
— Ἐρχεται ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Αὐλῆς.

— Σηκώσου νὰ ἰδῇς τί συμβαίνει.

Ὁ Σχικὸς ἐπλησίασε τὸ περὶ τὸν θύρον.

— Εἶναι δώδεκα κακοντυμένοι ἄν-
θρωποι.

— Ἀ! θὰ εἶνε οἱ πτωχοὶ μου, Σχικὸς,
εἶπεν ἐγχειρόμενος ὁ Ἑρρίκος. Ἐλα μαζί
μου νὰ κάμωμεν τὴν τακτικὴν μου ἐλεημα-

σύνην. Ἐπειτα ξαναπαθαίνομεν διὰ τὸ
δεῖννον.

Σὰς ἀκολουθῶν Δέσποτα.

— Πάρε ἐκεῖνο τὸ βαλάντιον ποῦ εἶνε
κοντὰ εἰς τὸ ξίφος μου.

Ὁ Σχικὸς ὑπήκουσε καὶ μετ' ὀλίγον
κατήρξατο ἀκολουθῶν τὸν Ἀνακτα, εἰς
τὴν αὐλήν. Ἡ νύξ εἶχεν ἐπέλθῃ.

Ὁ Βασιλεὺς ἐνῶ ἐβάρυζε, ἐφάνητο σύν-
νους καὶ λίαν ἀπρησυχολημένος, πρᾶγμα ὁπερ
ἐλύπησε τὸν Σχικόν.

— Τὶ διάβολο ἤθελα νὰ μιλήσω περὶ πο-
λιτικῆς εἰς τὸν δυστυχισμένον αὐτὸν ἄν-
θρωπον καὶ νὰ τὸν κάμω τύπον μελαγχχο-
λικόν! ἐσκεπτετο.

Εἰς τὴν αὐλήν εὐρίσκοντο πρᾶγματι δώ-
δεκα ρακένδυτοι ἐπαῖται τῶν ὁποίων ὅμως
τὸ ὄψι καὶ διαπεραστικὸν βλέμμα, καθὼς
καὶ τὸ κολοσσαῖον σῶμα δὲν συνήδε οὔτε
μετὰ τὴν πενιχρότητα τῆς ἀμειψέως.

Ὁ Ἑρρίκος ἐβόησε
— Ὁ Ἑρρίκος ἐβόησε

τὸν δεικνὴν εἰς τὸ βαλάντιον τὸ ὁποῖον ὁ
Σχικὸς ἐκράτει ἀνοιγμένον.

— Ἀ! Μεγαλειότατε, εἶνε χρυσάφι ἐδῶ
μέσα.

— Νὰ φίλε μου τὸ γνωρίζω.

— Διάβολο! Εἴθε λοιπὸν πλούσιος!

— Δὲν βλέπεις κουμπάρε ὅτι αὐτὰ τὰ
νομίσματα μετὰ χρησιμεύουν ἑκαστον διὰ δύο
ἐλεημοσύνας; Εἶμαι τούναντίον πτωχός καὶ
ἀναγκάζομαι νὰ κόπτω στὰ δύο τὰς πιστό-
λας διὰ νὰ μοιράζω εἰς τὸν καλὸν μου λαόν.

— Ἀλήθεια ἐψιθύρισε κατάπληκτος ὁ
Σχικὸς. Εἶνε κομμένα σὲ δύο;

Καὶ σείων τὴν κεφαλὴν δυσπιστῶς ὡς νὰ
διέκρινε μυστήριον ὁ Σχικὸς προσέθηκε.

— Ἐγὼ θὰ ἐδίδα διαφοροτρόπως ἐλεη-
μοσύνην. Ἐνα νόμισμα θὰ τῷ ἐδίδα εἰς δύο.

— Θὰ ἐφιλονικούσαν μεταξύ των.

Ὁ Σχικὸς δὲν ἐφάνη ἀρνηθεῖς εἰς τὴν
ἐρώτησιν ταύτην.

Ἐν τούτοις ὁ Ἑρρίκος ἔλαβεν ἐν τῶν
μισοκομένων νομισμάτων καὶ παρητήρησε
τὸν πρῶτον ἐπαίτην ἐρωτηματικώτατα.

— Ἄγεν! ἐψιθύρισε οὗτος.

— Ποσοί; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς.

— Πεντακόσιοι!

— Καχόρη!

Καὶ ἔδωκε τὸ νόμισμα. Κατόπιν ἔλαβε
καὶ τὸν καλὸν καὶ τὸ εἰσένειν εἰς δεύτερον.
(Ἡ συνέχεια κερῶν)

26/4/1913

Ar36e-19130426-02